

La Diputació de Barcelona és la guia del que vindrà: una amnistia inútil

written by Llorenç Prats | 17 d'octubre de 2019

En el ple d'aquest dijous 17 d'octubre de la Diputació de Barcelona s'hanavingut, contra tot pronòstic i una vegada més, els socialistes del PSOE/PSC i el bloc sobiranista format per ERC i JXCAT. Aquests acord s'ha tancat tot i la situació que viu Catalunya en aquests moments de persones innocents empresonades i manifestants durament castigats.

Els socialistes han votat la moció d'ERC i JXCAT perquè entenen que es pot desenvolupar dins l'actual marc legal espanyol. No obstant això, l'escrit sobiranista planteja que "totes les persones preses i exiliades polítiques,...no han comès cap delicte", tot contradient, en un to ja habitual d'ambigüitat, la suposa legalitat provinent del tribunals de justícia espanyols.

L'escrit, com tota moció, insta a la institució provincial a una sèrie de qüestions que queden fora dels seu abast competencial però que suposen un posicionament polític sense conseqüències jurídiques. Un exercici que es vetat en molts ajuntament i al mateix Parlament de Catalunya quan tracta de qüestions relatives a la república o a la independència. Qüestions que ERC ni JXCAT plantegen, ni que sigui tangencialment, en aquesta moció.

Insten a la llibertat dels “presos i els exiliats” atesa la motivació política de la situació d'aquestes persones, fruit de la convocatòria i celebració d'un referèndum d'autodeterminació. Més del 90% dels catalans va votar favorablement la constitució d'un nou estat en forma de república.

Aquest tres grups polítics creuen en la necessitat de que l'estat espanyol no consideri un delicte ni la sedició ni la malversació de fons públics quan la motivació política d'aquestes accions jutjades sigui preparar la legítima independència de Catalunya. D'alguna manera, la Diputació de Barcelona, gràcies al PSOE/PSC , admetria que el rebuig a la sentència del tribunal suprem espanyol també suposaria l'acceptació de que és “una regressió dels drets i les llibertats de la ciutadania de Catalunya”, com a col·lectivitat diferenciada de l'espanyola i molt més àmplia que la dels presos polítics o exiliats republicans.

Tot plegat, en la visió d'una semblança de condició suspensiva: la participació de la presidenta de la Diputació de Barcelona, Núria Marin, en l'acte que convoca el president de la Generalitat, Quim Torra, el proper dia 26 d'octubre, “per les lluites compartides i pacífiques, a favor dels drets i les llibertats”. Uns drets i unes llibertats que inclouen, per definició, la independència de Catalunya i l'alliberament immediat dels presos polítics, com persones innocents que són, així com el retorn dels exiliats, sense cap possible causa judicial.

Però tot plegat es conclou en un colofó insuperable “la separació de poders, imprescindible en qualsevol estat de dret”: un estat de dret espanyol i unes instàncies judicials espanyoles, que en base a la legalitat espanyola han d'atendre i fer complir unes lleis que protegeixen per damunt de tot la permanència d'elles mateixes i de l'estat espanyol.

Cal tenir en compte, en aquest sentit que una eventual llei

d'amnistia seria impugnada davant el Tribunal Constitucional i amb molta probabilitat seria declarada inconstitucional, segons ja han revelat diversos experts en la matèria.